

üdis ta rõemoga Reinowadderi faela langedes:
 „Reinowadder, misio kallis silmaterra! luddas teie
 kässi ni õnnelikult läinud, et elloga waenlaste käest
 peasite?“ Reinowadder kostis: „Tubba ollin uffa
 mõistetud, wangis finni lõidetud, wõllareddeli peal!
 agga kuñingas allastas misio peale ja peastis mind
 suresti äddast. Mind sadeti pealegi auo ning illoga
 linnast wälja, Messikäp ja Kriimsilm emandaga
 jäiwad misio cest käämehheks. Jäñesse Argpüks
 finkis kuñingas mulle armoandmise tunnistähheks
 ja andis lubba teñaga tehha, mis ma tahhan, sest
 kuñingas ütles: Argpüks on kõige enam teie peale
 wallet tõstnud. Sedda peab ta mulle kohhe wastama,
 ma tahhan teñale wõlga kätte tassuda.“ Jäñes
 kulis ehmatades sedda juttu, seisis kui küpsetatud ja
 püdis pöggemise läbbi enast peasta. Reinowadder
 pörkas ukse peale wasto, asmas jäñesse kõrri küün-
 dega finni ja affas tedda kõgistama; Argpüks
 küssendas ellokombel: Kohhekel, tulge appi! tulge
 appi! wagga mees — — Pikkemalt ei sanud ta
 räkida, rebbane olli teñma kõrri ärrapurretand ja tõsso
 wälja wõinud. Siis kutsus ta naise ja lapsed sa-
 gile, üteldes: „Tulge jäñese lihha jõma, mis wagga
 maitsew on; essimest lorda saab teñast tühjast meile
 kasso.“ Neñnad nälgisid jäñesse ja panid nahka.
 Ermelina ütles mittokord sües: Täñso kuñingale ja
 kuñingasale kalli roa cest! „Täitke agga prikselt
 kõhto,“ ütles Reinowadder: „sest korrast on meile
 küllalti, kül murretsen omseks jälle warskit toito.

Uega mõda lodan kõigele waenlastele sefuggust palka
 anda, kui jäñes täñsa sai. Ermelina ütles: Tahtsin
 ammogi küsida, luddas ni õlpsast nende käest peasite?
 Reinowadder kostis: „Jut wõttaks meil wagga
 paljo aega, affaksin kõik pettust üllestunniatama,
 mis läbbi kuñinga käest peasin. Si meie sõbrus
 kuñingaga kawa ja kestma; kui teñma töt kuleb,
 siis lähheb tulline wiha teñmal misio wasto põllema.
 Saaks teñma teistkorda mind oñma wõlli alla, ei siis
 jõuaks enam õbbe egga fuld mind peastima. Armo
 ei olle uul lota, sedda ma tean; teñma lasseb mind
 üllespua; — meie peame siit ärrapöggemema. Lätki
 ülle merre Come male, ehk Rootsi! seal ei tunne
 meid keddagi; meie ellame tassaillofeste sealatse Ma
 arritud kombe järrel. Taewes sago meid aitama!
 Comes on maggusat toitu küllalti: kañu, añi, parta,
 jäñesid ja muid puddu-ellajaid karja kaupa. Seal
 on keñad kõrged mäed, sured järwed ja suwweil
 illusad ilmad. Come merri ning järwed on kalso
 täis, kuhho sabba siise pistad, tulles neid toffina
 kaupa külgi. Jah, armas naisofene! kui rahholist
 ello iggatseme, peame Come male pöggemema. —
 Panze, armofene, tähhele, mis teile ütlen: Sel
 korral peasin walle läbbi kuñinga küsist; lubbasin
 teñmale kuñinga Kallewi-poea warranduse pärranduseks:
 juhhatasin kōhta, kus rahha-aul peab seisma. Läh-
 wad neñnad juhhatud kōhta otsima, kust middagi ei
 leia, ja saab kuñingas märko, et tedda petsin, siis
 süttib teñma tulline wiha põllema. Sedda wallet